

Briselē, 5.6.2019.
COM(2019) 524 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

**par Slovēnijas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes
atzinumu par Slovēnijas 2019. gada stabilitātes programmu**

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Slovēnijas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Slovēnijas 2019. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2018. gada 21. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2019. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Komisija 2018. gada 21. novembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Slovēnija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu “Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku”, kuru Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku (turpmāk “eurozonai adresētais ieteikums”) Padome pieņēma 2019. gada 9. aprīlī.
- (2) Ņemot vērā to, ka Slovēnija ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ka ekonomiskajā un monetārajā savienībā tautsaimniecības ir savstarpēji cieši saistītas, Slovēnijai būtu jānodrošina, ka tiek pilnībā un laikus īstenots eurozonai adresētais ieteikums, kurš atspoguļojas turpmāk sniegtajā 1. līdz 3. ieteikumā. Konkrēti, regulējuma

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

ierobežojumu samazināšana palīdzēs īstenot pirmo eurozonas ieteikumu attiecībā uz stabiliem produktu un pakalpojumu tirgiem, un ar ieguldījumiem saistītas ekonomikas politikas koncentrēšana konkrētās jomās palīdzēs īstenot otro eurozonas ieteikumu attiecībā uz atbalstu ieguldījumiem.

- (3) 2019. gada ziņojums par Slovēniju² tika publicēts 2019. gada 27. februārī. Tajā bija izvērtēts, kā Slovēnija īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2018. gada 13. jūlijā, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem ieteikumiem, un Slovēnijas progress virzībā uz stratēģijas “Eiropa 2020” valsts mērķu sasniegšanu.
- (4) Slovēnija savu 2019. gada valsts reformu programmu iesniedza 2019. gada 15. aprīlī un 2019. gada stabilitātes programmu – 2019. gada 26. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.
- (5) Attiecīgie šai valstij adresētie ieteikumi ir ņemti vērā, plānojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus (“ESI fondi”) 2014.–2020. gada plānošanas periodam. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013³ 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas ir vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Sīkāku informāciju par to, kā tā izmantotu minēto noteikumu, Komisija ir sniegusi norādēs par to, kā piemērojami pasākumi, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību⁴.
- (6) Slovēnija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā, un tai piemēro noteikumu par parādu. Valdība savā 2019. gada stabilitātes programmā paredz, ka nominālais pārpalikums 2019. gadā palielināsies līdz 0,9 % no IKP un tad sasniegs 1,2 % no IKP 2022. gadā. Pamatojoties uz pārrēķināto strukturālo bilanci, vidēja termiņa budžeta mērķi, kas ir mainīts no strukturāla pārpalikuma 0,25 % apmērā no IKP 2019. gadā līdz strukturālam deficītam 0,25 % apmērā no IKP 2020. gadā, plānots sasniegt līdz 2021. gadam⁵. Saskaņā ar 2019. gada stabilitātes programmu paredzams, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP turpinās samazināties līdz 65,4 % no IKP 2019. gadā un līdz 54,7 % no IKP 2022. gadā. Makroekonomikas scenārijs, kas ir minēto budžeta prognožu pamatā, ir labvēlīgs.
- (7) Padome 2018. gada 13. jūlijā ieteica Slovēnijai nodrošināt, lai valdības neto primāro izdevumu nominālais pieauguma temps⁶ 2019. gadā nepārsniegtu 3,1 %, kas atbilst ikgadējai strukturālajai korekcijai 0,65 % apmērā no IKP. Pamatojoties uz Komisijas

² SWD(2019) 1023 final.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁴ COM(2014) 494 final.

⁵ Cikliski koriģētā bilance, no kuras atskaitīti vienreizējie un pagaidu pasākumi un kuru Komisija pārrēķinājusi, izmantojot kopīgi saskaņotu metodiku.

⁶ Valdības neto primāros izdevumus veido kopējie valdības izdevumi, izņemot procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem. Valsts finansētā bruto pamatkapitāla veidošanas līmenis ir izlīdzināts 4 gadu laikposmā. Ir ņemti vērā tiesību aktos paredzētie diskrecionārie ieņēmumu pasākumi vai ieņēmumu palielinājumi. Vienreizēji pasākumi gan ieņēmumu, gan izdevumu jomā ir atskaitīti.

2019. gada pavasara prognozi, pastāv risks 2019. gadā būtiski novirzīties no vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai ieteiktajām korekcijām.

- (8) Slovēnijai 2020. gadā būtu jāsasniedz tās vidēja termiņa budžeta mērķis. Pamatojoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi, tas atbilst valdības neto primāro izdevumu maksimālajam nominālajam pieauguma tempam 4,0 % apmērā, kas atbilst strukturālajai korekcijai 0,5 % apmērā no IKP. Pamatojoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi nemainīgas politikas apstākļos, tiek prognozēts, ka 2020. gadā Slovēnija būs tuvu savam vidēja termiņa budžeta mērķim. Tādējādi pašreizējais novērtējums liecina par nelielas novirzes risku 2020. gadā. Lai gan prognozētais valdības neto primāro izdevumu nominālā pieauguma temps pašlaik norāda uz risku, ka 2020. gadā būs neliela novirze no prasības, tas norāda uz risku, ka būs būtiska novirze no prasības 2019. un 2020. gadā kopā. Ja netiek prognozēts, ka strukturālā bilance vairs nebūs tuvu vidēja termiņa budžeta mērķim, turpmākajos novērtējumos būtu jāņem vērā vispārējā novērtējumā iespējamā novirze no prasības. Saskaņā ar prognozēm Slovēnija 2019. un 2020. gadā izpildīs noteikumu par parādu. Kopumā Padome uzskata, ka, lai nodrošinātu atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem, nepieciešamie pasākumi būtu jāveic 2019. gadā, un ka Slovēnijai jābūt gatavai veikt papildu pasākumus, sākot no 2020. gada.
- (9) Iedzīvotāju novecošana arvien vairāk noslogos Slovēnijas veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes sistēmas. Finansējums veselības aprūpes sistēmai nav pielāgots, ņemot vērā paredzamo izmaksu pieaugumu, kas saistīts ar iedzīvotāju novecošanu. Līdz šim Slovēnija nav ierosinājusi visaptverošus pasākumus, lai nodrošinātu veselības aprūpes kvalitāti, pieejamību un ilgtermiņa fiskālo stabilitāti Slovēnijā. Slovēnijas aktīvas novecošanas stratēģijas ietvaros tiek izstrādāts ilgtermiņa aprūpes likumprojekts. Tomēr joprojām nav skaidrs, kā paredzētie pasākumi uzlabos aprūpes izmaksu lietderību, pieejamību un kvalitāti, izņemot to, ka veselības aprūpes publiskais iepirkums kļūs izmaksu ziņā lietderīgāks, pateicoties uzlabotai koordinācijai. Ieguldījumi veselības un ilgtermiņa aprūpes struktūrās un aprīkojumā varētu palīdzēt mazināt turpmāko spiedienu uz aprūpes sistēmām.
- (10) Problēmas saistībā ar pensiju sistēmas ilgtermiņa stabilitāti un adekvātumu kļūst arvien aktuālākas, jo Slovēnijas iedzīvotāji noveco straujāk nekā iedzīvotāji lielākajā daļā citu dalībvalstu. Dokumentā “Sākumpunkti pensiju un invaliditātes apdrošināšanas sistēmas modernizācijai”, ko Ekonomikas un sociālo lietu padome pieņēma 2017. gadā, sociālie partneri un iepriekšējā valdība paredzēja pieņemt reformu līdz 2020. gadam, un valsts reformu programmā 2019.–2020. gadam ir minēta iespēja pārskatīt pensiju sistēmu, lai atbalstītu sistēmas ilgtspēju vidējā termiņā un ilgtermiņā un pienācīgu pensiju līmeni. Tajā arī noteikts mērķis pagarināt darba mūžu un sniegt labākas iespējas vecāka gadagājuma darba ņēmēju cilvēkresursu izmantošanai, taču tajā nav precizēts, kā un kad šo mērķi sasniegt. Likumā noteiktā pensionēšanās vecuma pielāgošana, ņemot vērā paredzamā mūža ilguma palielināšanos, un vēlākas pensionēšanās veicināšana padarītu sistēmu ilgtspējīgāku. Joprojām problēma ir atbilstīgu pensiju nodrošināšana, jo daži pensiju saņēmēji joprojām atrodas uz nabadzības sliekšņa vai zem tā. Gandrīz 70 % no visiem pašnodarbinātajiem Slovēnijā izvēlas maksāt sociālā nodrošinājuma iemaksas minimālajā līmenī, kas viņiem dod tiesības tikai uz minimālo vecuma pensiju. Pensiju atbilstību varētu vēl vairāk uzlabot, palielinot papildu pensiju shēmu segumu, pienācīgi risinot mainīgās karjeras virzības iespējas un samazinot vecuma nabadzības riskus.

- (11) Nodarbinātība turpināja augt, un bezdarbs vēl vairāk samazinājās. Tajā pašā laikā ilgstošā bezdarba līmenis joprojām ir augstāks nekā pirms krīzes un veido gandrīz pusi no bezdarbnieku kopskaita. Situācija joprojām ir problemātiska attiecībā uz mazkvalificētiem un gados vecākiem darbiniekiem – aktivitātes un nodarbinātības rādītāji ir vieni no zemākajiem ES. Viņu līdzdalība pieaugušo izglītībā ir ļoti zema. Tās politikas novērtējums, kuras mērķis ir mudināt cilvēkus strādāt vai mācīties, liecina, ka lielākā daļa pašreizējo programmu darbojas labi. Tomēr izdevumi šajā jomā un mazkvalificētu un gados vecāku bezdarbnieku līdzdalības līmenis programmās joprojām ir ierobežoti. Tādēļ īpaši svarīgi ir veikt ieguldījumus efektīvos pasākumos, lai palielinātu mazkvalificētu un gados vecāku darbinieku, nodarbināmību, tajā skaitā digitālās prasmēs. Gados vecāku darbinieku nodarbinātības līmeņa paaugstināšana arī palīdzēs mazināt spiedienu uz pensiju sistēmu. Lai gan 2013. gada darba tirgus reforma nepārprotami palīdzēja atsevišķām neaizsargātām grupām iesaistīties darba tirgū, problēma joprojām ir pagaidu nodarbinātība. To cilvēku īpatsvars, kuriem draud nabadzība un sociālā atstumtība, ir samazinājies, tomēr attiecībā uz vecāka gadagājuma cilvēkiem tas joprojām ir augstāks par ES vidējo rādītāju.
- (12) Aizvien vairāk ekonomikas nozaru rodas darbaspēka trūkuma pazīmes. Neatbilstība starp prasmēm, ko jaunieši apgūst savas izglītības laikā, un darba devēju pieprasītajām prasmēm, šķiet, veicina šādu trūkumu. Kopā ar nepilnībām inovācijas ekosistēmu darbībā šis trūkums kavē rūpniecības pārveidi pārdomātas specializācijas stratēģijas prioritārajās jomās, kā noteikts, apspriežoties ar ieinteresētajām personām. Nākotnes darbaspēka digitālo prasmju attīstīšanai ir izšķiroša nozīme, lai apmierinātu ekonomikas vajadzības.
- (13) Ir pieņemti vai tiks pieņemti daži pasākumi ar mērķi uzlabot Slovēnijas uzņēmumu finansēšanas iespējas un nodrošināt tiem alternatīvas banku aizdevumiem. Tomēr Slovēnijas uzņēmumi joprojām lielā mērā paļaujas uz banku aizdevumiem un naudas plūsmu, lai apmierinātu vajadzības pēc finansējuma. Piekļuve kapitālam no privātiem tirgiem joprojām ir neliela. Riska kapitāla nodrošinājums pieaug, bet tā līmenis ir ļoti zems. Ļubļanas fondu biržas tirgus kapitalizācija ir zema un turpina sarukt. Ierobežotais un neattīstītais kapitāla tirgus apvienojumā ar nelabvēlīgiem pamatnosacījumiem, tajā skaitā mazo uzņēmumu zemo finansiālo zināšanu līmeni, kavē kapitāla un riska kapitāla pieplūdumu valstī. Sarežģīta piekļuve kapitālam rada izaugsmes šķērsli inovatīviem uzņēmumiem, kā arī stabiliem uzņēmumiem, kuri varētu gūt labumu no finansējuma maiņas.
- (14) Slovēnijas uzņēmumu attīstību bremsē valsts joprojām smagais regulatīvais un administratīvais slogs. Šis slogs ir uzskatāms par galveno problēmu uzņēmējdarbībai Slovēnijā. Tas saistīts ar tādiem jautājumiem kā atļaujas, ziņošanas prasības, nodokļu procedūras un bieži vien ilgstoši komercietības procesi. Problēmas, kas saistītas ar saukšanu pie atbildības par ekonomiskajiem un finanšu noziegumiem, arī ietekmē uzņēmējdarbības vidi. Slovēnija ir izveidojusi instrumentus, lai samazinātu administratīvo slogu, tajā skaitā portālu *SPOT* (“Slovenska poslovna točka”) un “Vienoto dokumentu”, kas pievēršas vairākiem konstatētajiem slogiem. Tomēr daudzi no sloga samazināšanas pasākumiem vēl nav īstenoti, un dažu īstenoto pasākumu ietekme ir bijusi mazāka par gaidīto. Slovēnija ir veikusi arī dažas reformas, lai liberalizētu ierobežojošās profesionālās prasības. Tomēr konkrētai valstij adresēto ieteikumu dažas daļas no 2017. gada paliek neatrisinātas, jo īpaši attiecībā uz advokātiem un nekustamā īpašuma aģentiem.
- (15) Pastāv nepilnības attiecībā uz konkurenci un pārredzamību publiskā iepirkuma jomā Slovēnijā, kā to īpaši liecina tas, ka liela daļa līgumu ir noslēgti, izmantojot sarunu

procedūras (bez uzaicinājuma). Aizsardzības pasākumi pret korupciju un slepenu vienošanos starp pretendentiem, jo īpaši saistībā ar iepirkumu, ko veic vietējās pārvaldes iestādes un valsts uzņēmumi, joprojām ir vāji. Publiskā iepirkuma neatkarīgai uzraudzībai trūkst pietiekamas tiesiskas aizsardzības pret ārējo spiedienu vai iejaukšanos, jo īpaši attiecībā uz disciplinārajām procedūrām un priekšlikumu iecelt Valsts revīzijas komisijas locekļus. Ir izstrādāts rīcības plāns, kā uzlabot iepirkuma jomā iesaistīto profesionalizāciju, taču profesionalizācija joprojām ir zema. Lai gan iestādes lēš, ka ekonomiskā noziedzība un korupcija pēdējos gados ir radījušas ievērojamus zaudējumus, dažas korupcijas apkarošanas reformas vēl nav ieviestas.

- (16) Neraugoties uz Slovēnijas lielākās bankas “Nova Ljubljanska Banka” 65 % akciju daļēju privatizāciju, valsts līdzdalība ekonomikā joprojām ir augsta, tajā skaitā finanšu nozarē. Iepriekš izziņotie privatizācijas plāni tiek īstenoti lēni. Privatizācija palielinātu uzņēmumu dzīvotspēju ilgtermiņā un samazinātu riskus publiskām finansēm, kā arī risku, ka tiks kropļota konkurence un resursu sadale. Biržā kotēto uzņēmumu akciju turpmāka pārdošana arī palīdzētu attīstīt Slovēnijas kapitāla tirgu.
- (17) Pētniecības, izstrādes un inovācijas ekosistēmai ir nepieciešami uzlabojumi, lai tā kļūtu pilnībā funkcionējoša, un atbalsta pasākumi bieži vien nav saskaņoti. Ierobežots atbalsts uzņēmējdarbības izglītībai un tehnoloģiju nodošanai un, vispārīgāk, vāja sadarbība starp zinātni un uzņēmējdarbību kavē inovatīvu uzņēmumu izveidi un izvēršanu. Lielākajai daļai mazo un vidējo uzņēmumu Slovēnijā ir zema inovācijas kapacitāte, un inovatīvu uzņēmumu daļa Slovēnijā patiešām samazinās un ir zemāka par ES vidējo rādītāju. Slovēnijas lēnā digitālā pārveide ierobežo ražīguma pieaugumu. Slovēnijas austrumu un rietumu reģionos inovāciju sniegums ir atšķirīgs, kas kavē sadarbību un tīklu veidošanu. Slovēnija maina savu virzību uz 2020. gada pētniecības un izstrādes izdevumu mērķi, vienlaikus ieguldījumu pētniecībā, izstrādē un inovācijā palielināšana stiprinātu valsts izaugsmes potenciālu. Slovēnija piesaista mazu daļu starptautisko studentu visos pēcvidusskolas izglītības līmeņos, jo īpaši doktorantūras līmenī, savukārt pētnieku starptautiskā mobilitāte un mobilitāte starp akadēmisko vidi un rūpniecību joprojām ir ierobežota.
- (18) Laikposmā līdz 2030. gadam Slovēnijas enerģētikas un klimata plāna projektā ir izvirzīti mērķi energoinfrastruktūras, energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā, un visiem šiem mērķiem ir vajadzīgi attiecīgi ieguldījumi. Proti, Slovēnijas ekonomika ir oglekļietilpīgāka nekā vidēji ES, un atjaunojamo energoresursu īpatsvars kopējā enerģijas ražošanā ir nemainīgs. Atjaunojamo energoresursu, kas nav koksne un hidroenerģija, attīstība ir īpaši lēna. Slovēnijas rūpniecība, pakalpojumi un mājokļu sektors veido lielāku daļu no kopējā galīgā enerģijas patēriņa nekā vidēji ES. Turklāt pašreizējā enerģijas uzglabāšanas jauda nav pietiekami attīstīta, un tāpēc netiek ņemtas vērā vajadzības, kas izriet no atjaunojamo energoresursu neintegritātes vietējās ražošanas.
- (19) Transports ir kļuvis par lielāko CO₂ emisiju avotu – tā kopējo emisiju īpatsvars pārsniedz šīs nozares vidējo īpatsvaru ES. Slovēnijas lielā atkarība no autotransporta rada problēmas ar augstu enerģijas un oglekļa dioksīda emisiju intensitāti, kā arī gaisa piesārņojumu un ceļu satiksmes negadījumiem. Pastāv ievērojamas iespējas uzlabot dzelzceļa infrastruktūru, kā arī mazoglekļa enerģētiku un ilgtspējīgu transportu kopumā, kas varētu palīdzēt samazināt šo negatīvo ietekmi. Izteikta ieguldījumu nepietiekamība ir vērojama arī dabas resursu jomā, kurā jānodrošina ilgtspējīgākas attīstības modelis. Slovēnijas ekonomika ir atkarīga no tās dabiskās vides, kas pasliktinās. Liela atkarība no importētām izejvielām apvienojumā ar zemu pārstrādes līmeni kavē pāreju uz aprites ekonomiku. Pilsētas notekūdeņu nozares sistēmas

stāvoklis, tajā skaitā savākšanas un attīrīšanas infrastruktūra, ES prasībām atbilst nepilnīgi. Slovēnijas ekonomikas būtiskas daļas ir neaizsargātas pret dabas katastrofām, jo īpaši plūdiem.

- (20) ES fondu plānošana laikposmam no 2021. līdz 2027. gadam varētu palīdzēt novērst dažus no ieteikumos norādītajiem trūkumiem, jo īpaši jomās, uz kurām attiecas ziņojuma par valsti⁷ D pielikums. Tas ļautu Slovēnijai pēc iespējas labāk izmantot šos līdzekļus attiecībā uz noteiktajām nozarēm, ņemot vērā reģionālās atšķirības. Valsts administratīvās spējas stiprināšana attiecībā uz šo līdzekļu pārvaldību ir svarīgs faktors šā ieguldījuma veiksmīgai īstenošanai.
- (21) Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ietvaros ir veikusi Slovēnijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2019. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2019. gada stabilitātes programmu un 2019. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Slovēnijai iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Tā ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas nodrošināšanā Slovēnijā, bet arī to, kādā mērā tās atbilst Savienības noteikumiem un norādēm. Tas darīts nolūkā nostiprināt Savienības vispārējo ekonomikas pārvaldību, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.
- (22) Ņemot vērā šo novērtējumu, Padome ir izskatījusi 2019. gada stabilitātes programmu, un tās atzinums⁸ ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā.

AR ŠO IESAKA Slovēnijai 2019. un 2020. gadā rīkoties šādi.

1. Sasniegt vidēja termiņa budžeta mērķi 2020. gadā. Pieņemt un īstenot reformas veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes jomā, kas nodrošina kvalitāti, pieejamību un ilgtermiņa fiskālo stabilitāti. Nodrošināt pensiju sistēmas ilgtermiņa stabilitāti un adekvātumu, tajā skaitā pielāgojot likumā noteikto pensionēšanās vecumu un ierobežojot priekšlaicīgu pensionēšanos. Palielināt mazkvalificētu un gados vecāku darbinieku nodarbinātības iespējas, uzlabojot izglītības un apmācības, mūžizglītības un aktivizācijas pasākumu atbilstību darba tirgus vajadzībām, tajā skaitā uzlabojot digitālo prasību.
2. Atbalstīt kapitāla vērtspapīru tirgu attīstību. Uzlabot uzņēmējdarbības vidi, samazinot regulatīvos ierobežojumus un administratīvo slogu. Pastiprināt konkurenci, profesionalizāciju un neatkarīgu pārraudzību publiskā iepirkuma jomā. Veikt privatizācijas atbilstīgi esošajiem plāniem.
3. Uz ieguldījumiem vērstu ekonomikas politiku koncentrēt uz pētniecību un inovāciju, zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni un enerģētikas pārkārtošanu, ilgtspējīgu transportu, jo īpaši dzelzceļu, un vides infrastruktūru, ņemot vērā reģionālās atšķirības.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

⁷ SWD(2019) 1023 final.

⁸ Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.